Той пізній вечір дуже пам’яткий:
між зорями виблискує жар-птиця,
під яблунями ходять їжаки.
Сопуть і ходять.
Їм чомусь не спиться.

Вони зітхають тільки:
"ох" та "ах",
коли цвіркун на скрипці зацигоче…
Жар-птиці палять світло на зірках,
а в їжаків такі блискучі очі!